

visse tilfælde når agenten eller foretagendet selv opretholder et varelager med henblik på regelmæssig levering af varer for foretagendet. Dette følger FN-modellen.

Endelig fastslås i stk. 7, at det forhold, at et moderselskab i den ene stat har et datterselskab i den anden, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted af det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom

Artiklen bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende. Definitionen af fast ejendom omfatter også rettigheder til efterforskning eller udnyttelse af naturressourcer.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

Stk. 1 fastslår den hovedregel, at fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i bopælsstaten, med mindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i kildestaten. Er dette tilfældet, kan kildestaten beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted. Dette følger OECD-modellen.

Denne hovedregel er suppleret med det, som sædvanligvis betegnes som en »force of attraction«-bestemmelse, og som er hentet fra FN-modellen. Denne bestemmelse siger, at hvis et foretagende i den ene stat har et fast driftssted i den anden stat, kan denne stat (kildestaten) ikke alene beskatte fortjeneste opnået i det faste driftssted, men også fortjeneste opnået ved tilsvarende virksomhed udøvet i kildestaten uden om det faste driftssted, med mindre det kan godtgøres, at disse yderligere aktiviteter ikke med rimelighed ville kunne have været udøvet gennem det faste driftssted.

En sådan bestemmelse ønskes af mange u-lande for at dæmpe op for en bestemt form for skattetænkning. Visse u-lande har erfaring for, at faste driftssteder, der driver handel, kun effektuerer mindre ordrer. Hvis en virkelig stor ordre indfinder sig, effektueres den ikke gennem det faste driftssted, men af virksomheden selv i bopælsstaten. Indeholder dobbeltbeskatningsaftalen ikke en »force of attraction«-bestemmelse, vil kildestaten være afskåret fra at beskatte fortjenesten af den store handel.

Stk. 2-7 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted. Stk. 8 fastslår, at hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

Artikel 8. Skibsfart og luftfart

Artiklen bestemmer i stk. 1, at fortjeneste opnået ved drift af skibe og fly i *international trafik* kun kan beskattes i den stat, hvor det foretagende, der driver de pågældende skibe eller fly, er registreret, d.v.s. i bopælsstaten.

Vietnam opkræver ved aftalens indgåelse i lighed med en række andre lande fragtskatter på udenlandske skibe i international trafik. Den vietnamesiske fragtskat udgør 3 pct. af udgående last. Fragtskatten opkræves uden hensyn til, om det udenlandske rederi har overskud ved sejlads på Vietnam eller ej. Danmark har ikke tilsvarende fragtskatter.

Når dobbeltbeskatningsaftalen træder i kraft, vil Vietnam ikke længere kunne opkræve denne fragtskat af danske skibe. Herved opnår Danmark en provenumæssig fordel, idet lempelsen til rederierne efter ligningslovens § 33 reduceres. Fordelen tilfalder rederierne, hvis disse ikke betaler dansk skat som følge af underskud.

Ud over fortjeneste ved drift af skibe og fly omfatter bestemmelsen efter stk. 2 også indkomst fra udleje af skibe og fly på såkaldt »bare-boat«-basis – befragteren lejer skibet uden besætning og afholder selv alle omkostninger – og indkomst fra anvendelse og udleje af containere, når sådan udleje eller anvendelse har tilknytning til driften af skibe eller fly i international trafik. Herved sikres især, at danske rederiers fortjeneste ved containertrafik eller containrudleje kun kan beskattes i Danmark.

Endelig er i stk. 3 og stk. 4 optaget bestemmelser, hvorefter konsortier m.v. også er omfattet, og hvorefter SAS's fortjeneste ved beflyvninger på Vietnam vil blive beskattet i Danmark i forhold til Det Danske Luftfartsselskabs andel af SAS.

Artikel 9. Forbundne foretagender

Artiklen knæsætter det såkaldte »arm's length«-princip for transaktioner mellem forbundne foretagender. Herved forstås, at hvis forbundne foretagender som f.eks. et moderselskab i den ene stat og et datterselskab i den anden handler med hinanden på andre vilkår end de, der ville gælde i et frit marked, kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, således at indkomsten fastsættes som den ville have været, hvis man havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår.

Artikel 10. Udbytter

Artiklerne 10-12 om beskatning af udbytter, renter og royalties er traditionelt »konfliktstof« i dobbeltbeskatningsforhandlinger mellem i-lande og u-lande.